

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

★

RUBEOLAE

De laatste weken hebben zich in Utrecht vele gevallen van rubeolae voorgedaan. Drie deden dermate aan morbilli denken, dat een verschijnsel, hetwelk de diagnose met zekerheid doet stellen, zeer welkom is.

Enkele patiënten voelden zich verscheiden dagen tevoren onlekker, kregen hooge koorts, hadden licht ontstoken mond- en wangslimvliezen, waarbij enkele plekjes KOPLIK's enantheem zeer bedrieglijk nabootsten. Er was een min of meer duidelijke bindvliesontsteking, waarbij het trof, dat vooral de conjunctivae bulbi geïnjecteerd waren (terwijl bij mazelen de ontsteking van het ooglidslimvlies belangrijker is), een enkelen keer niezen, weinig kuchen.

In verschillende gevallen zag ik tevens een zoo uitgebreid vlekkelig, iets verheven huidexantheem, dat in de eerste plaats aan mazelen gedacht moest worden (in de meeste gevallen wordt men geroepen, als het exantheem bestaat).

De drie patiënten (allen boven 14 jaar) waren daarbij weinig ziek; twee hadden wel, één niet aan mazelen geleden. De huiduitslag verdween — evenals bij mazelen — na eenige dagen.

Er is echter een bekend symptoom, dat, indien er nauwkeurig op wordt gelet, met zekerheid roode hond als zoodanig doet herkennen; ik bedoel de min of meer algemeene zwelling der lymphklieren.

Een jonge dame van 19 jaren had een zoodanige zwelling van het lymphatische weefsel aan hals en nek (suboccipitaal en langs de musc. sternocleidomastoidei) dat hierdoor de diagnose zonder eenigen twijfel op rubeolae moest worden gesteld. Ja, deze was (ook als klacht van het meisje) zóó ernstig, dat, indien het exantheem en de catarrhale verschijnselen niet of slechts in geringe mate aanwezig zouden zijn geweest, het denkbeeld „mononucleosis infectiosa" opgekomen en de reactie van PAUL-BUNNELL voor de differentieele diagnose niet zonder grond zou zijn ingesteld.

Mijn doel is er nog eens op te wijzen om in gevallen van twijfel tusschen mazelen en roode hond, klinisch vooral aandacht te wijden aan de zwelling der lymphklieren, waarmede — in hoe geringe mate dan ook — rubeolae gepaard gaan. Hierbij laat ik de beoordeeling van het bloedbeeld achterwege, omdat dit een zooveel uitgebreider onderzoek vereischt.

Utrecht (Oudenrijn), Maart 1941

K. A. ROMBACH

„GESLACHTSgebonden" OVERERVING?

Nu men zich van menige zijde en terecht de gedachte te binnen brengt omtrent de beteekenis van de taal voor het volksleven, kan het zeker ook met instemming worden begroet, dat prof. J. VAN DER HOEVE opkomt voor een verantwoord gebruik onzer taal door de geneeskundigen.

Dat er tegen het woord „geslachtsgebonden" bezwaar bestaat, zij gaarne toegegeven.

De keuze tusschen „geslachtsgebonden" en „geslachtgebonden" schijnt op zichzelf wel niet moeilijk te zijn, omdat wij meestal in samenstellingen achter „geslacht" de verbindings-s gebruiken (geslachtsleven, geslachtsorganen, geslachtsboom, geslachtsnaam en zoo voort). Maar tegen samenstellingen als „geslachtsgebonden" („sex-linked") wordt terecht bezwaar gemaakt, evenals tegen „geslachtsbegrensd" en „geslachtsbeperkt" („sex-limited").

Ik heb den eerstgenoemden term in het aangehaalde boek gebezigd, omdat hij (helaas) eenigszins burgerrecht heeft verkregen of dreigt te verkrijgen, maar